

HEIDY PURGA

elu keerulised olukorrad

NR 4 (16)
26. jaanuar 2013
Hind 1.15

OHTLIKUD AFÄÄRID
Moskva Suures Teatris

HESBURGERI EDULUGU
omanike perel Soomes külas

ANDRES MAIMIK
õpetab, kuidas avaldada muljet

**MÄRT JA
PRIIT PIUS**
Eesti teatri fenomen

Märt ja Priit Pius on kahtlemata musikaalsed, kuid toetuvad etenduses pigem oma sarmile.

Foto: Priit Simson

Prints ja kerjus võluvad noort publikut sarmiga

Arvustus

Ruth Alaküla
ERR-i muusika-
toimetaja

Andres Laasik
toimetaja

Vennad Piusid laulavad koos Estonia jõududega ära lustaka loo noortest, kes pärast riiete vahetamist segadusi tekitavad.

Loo kirja pannud Ameerika klassikust Mark Twainist on siinsel juhtumil olulisem Priit Pajusaare nimi, kes on Twaini loole muusika kirjutanud. Enam kui sada aastat tagasi kirja pandud lugu kuueteistkümnendal sajandil elanud printsist on täna selline, et kõlbab vaadata kõige noorematel teatrisõpradel ja ka nende vanematel. Kuid ärge see olgu öeldud hinnaalanduseks – kõik tegijad võtavad oma tööd täie tõsidusega. Lastele teatri tegemine on ränk töö ja möödalaskmised on siingi võimalikud. Priit Pajusaarel on siin „Detektiiv Lotte” muusi-

kaliga teatud kogemus olemas ja jätkamises pole midagi halba, rauda tuleb taguda, kuni see kuum on.

Mõnusad kõrvalosad

Muusika on sihtrühmale kohaselt rütmikas. Eriti vahvalt hakkavad muusika rütmides mängima stseenid, kus riided vahetanud peategelased satuvad kumbki omal moel jama otsa. See vastandamine on ühtlasi paralleelitõmbamine, nii et peategelaste Tomi ja Edwardi rollivahetus saab üldistatud.

Märt ja Priit Pius mängivad oma esitatud kangelaste kim-

te karakterid on sündinud mitte ülearu teravad ja võta sa kinni, kas see johtub kirjutatud muusikamaterjali loomusest või siis tõlgendusest. Mõnegi rolli sünni puhul on muusika tähtsam kui peaosade puhul, nii on auditavad René Soomi poiste isade kaksikroll, Rauno Elp aadlimees Miles Hendoni-na või siis Juuli Lill Tomi emana. Rollides elatakse kogu hingest ja see annab noorele vaatajale mõeldud lavastusele tõsiseltvõetavuse.

Pole eriti viljakas arutada küsimust, kas „Prints ja kerjus” ongi nüüd uus algupärane ooper. Või tuleks tema kohta õnneliku lõpu pärast öelda hoopis koomiline ooper või muusikal või laulumäng. Kindel on see, et tegu on muusika-

teatri jaoks kasutamist väärt materjaliga ja Estonia teater käitub teost lavale tuues sellise hinnangu vääriliselt.

Kui millegi kallal norida, on see Ingrid Proosi fantaasirikka lavakujunduse ruumilähendus. Enam kui pool tegevuse ajast on surutud vähem kui kolmandikule lavapinnast,

kuhu lavastaja Andres Puustusmaa ja koreograaf Elo Unt suurivaevu topivad ära kõik lauljad-tantsijad, kes peaks esitama Londoni rohket tänavarahvast ja uhket öukonda. Nurgeliste kujunditega tantsud on väljendusrikkad.

Kiiduväärt on ka Aapo Ilvese libreto, kus vaimukas värss kaasa mängib. Lavastuse aktiivat ja passivat kokku lüües tuleb välja, et teatri kasu on silmanähtavalt olemas. Ka strateegiline: noor inimene tuuakse muusikateatril lähemale, mitte ei peletata teda eemale. ●

Kindel on see, et tegu on muusikateatri jaoks kasutamist väärt materjaliga.

„Prints ja kerjus”

Priit Pajusaar ja Aapo Ilves Mark Twaini põhjal
Dirigent: Mihhail Gerz
Lavastaja: Andres Puustusmaa
Kunstnik: Ingrid Proos
Koreograaf: Elo Unt
Osades: Märt Pius (Tallinna Linna-teater), Priit Pius (Tallinna Linnateater), René Soom, Rauno Elp, Aare Saal jt
Maailmaesietendus Estonia suurel laval 26. jaanuaril